

4- Meal ile Kur'an'ı anladığını iddia edenler

Şimdi meal ile Kur'an'ı anladığını iddia edenlere soruyoruz. *Besmelenin tercümesi nedir?"*

"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla." Diyeceksiniz. Sizce bu tercüme oldu mu? Olmadı **Rahman, Rahim ve Allah** isimleri Arapça'dır. Halbuki biz bunların Türkçesini arıyoruz."

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adıyla" **diye tercüme etseniz ki bu tercümeye çok rastlarsınız. Oldu mu sizce olmadı.**

*"Evet Türkçe oldu, ama tercüme olmadı. Çünkü buradaki Rahman ve Rahim kelimelerinin karşılığı bunlar değildir. **Rahman**, bütün rızka muhtaç olan canlılara rızık veren: **Rahîm ise** Cenab-ı Hakk'ın ahirette müminleri lütfuyla Cennete, kâfirleri de adaletiyle Cehenneme koymasıdır. Kaldı ki, bunlar Allah'ın isimlerindendir: isimler ise tercüme edilmezler. Mesela Abdullah'ı Allah'ın kulu diye tercüme edemezsin."* Hasan hasandır. Güzel diyemezsin.

Hadi başa döndük. Besmeleyi **"Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla"** diye tercüme ettiniz diyelim, Besmelede geçen üç ismin sırası değişti. Gerçek sırası **Allah, Rahman, Rahim** iken tercümesinde bu sıra *Rahman, Rahim, Allah* şekline dönüşüyor. Şimdi öyle olsa ne fark eder dediğinizi duyar gibiyim. Demek sende çaresizliğini hissettin. Sıra değişince çok şey fark eder. Bu sıralamada, Allah isminin bütün alemlerdeki İlâhi tasarrufa, Rahman isminin yeryüzündeki rızka muhtaç olan bütün canlılara, Rahim isminin ise insana baktığı nazara verilmektedir. Arapçada sırayla alemdeki tasarruf, yeryüzündeki tasarruf ve insan nazara verilirken tercümede bu sırada bozuluyor. Onun için üstadımız Bediüzzaman hzleri şöyle der:

"Bismillahirrahmanirrahîm" yukarıdan nüzul ile semere-i kâinat ve âlemin nüsha-i musaggarası olan insana ucu dayanıyor. Ferşi arşa bağlar. İnsanî arşa çıkmağa bir yol olur."

Evet görünen o ki, Kur'an-ı Kerim'in ilk ayeti olan besmele-i şerif, Kur'an'ın tercüme edilmesi çabaları için büyük bir engel oluşturmuştur. Bugüne kadar hiç kimse besmelenin bu engelini aşamamıştır. İşte, Kur'an'ın her bir ayeti benzer bir engel taşımaktadır. Şimdi size şunu soruyorum: "Besmeleyi aşamayan diğer engelleri nasıl aşacak?"

Mesela bu iki sıfatın rahman ve rahimin lafza-i Celal'den sonra zikri nedendir? Desem. Mebde ve me'haz itibarıyla "rikkatü'l-kalp" manasını ifade eden bu iki sıfatın Cenab-ı Hak hakkında kullanılması caiz değildir. Eğer mana-yı hakikilerinin lâzımı ve neticesi olan in'am ve ihsan kasededilirse mecazda ne hikmet vardır? Sonrasında gelen el hamdü ile ciheti münasebeti

nedir desem. Ve bunlar gibi merakımızı celb eden soruların cevabını mealde asla bulamazsınız. İşte anlatmak istediğimiz budur.

Mealde istifade bir damlaysa tefsirde istifade deniz kadardır. Oda ancak ehli olan tarafından yazılmışsa. Yoksa 1400 yıllık birikimi kenara koyup, sünneti kenara koyup. Yıldız böceği gibi kafa feneriyle geceyi aydınlatacağını zanneden böcekler gibi karanlıkta kalmış mahlukatın yaptığı mealler sizi ancak dininizden eder. Bu kadar net konuşuyorum. Bu meallerin içerisinde olanları bir görseniz. Bu kadar ısrarla mealden neden sakının dediğimi hele hele Kur'an bize yeter diyen bu adamların mealini hiç elinize almayın dediğimi daha iyi anlayacaksınız. O meallerle imanını kaybeden, karanlıklarda kalmış çok kimseyle tanıştım. Hepsi de aynı şeyi tekrar ediyordu. Ben Kur'anı öğreneyim derken nasıl bu hale geldim diyordu. Çünkü Allah'ın kitabıyla Kur'anın mealıyla kandırılacağına hiç ihtimal vermiyorlardı. Tamam bir insan kötü olur alçak olur ama meal üstünden imanımı çalacak kadar hain ve şeytan olamaz diyerek şaşkınlık içendeydiler.

Eğer amacınız Kur'an'ı tercüme etmekse ve bunun nedeni herkesin anlamasıysa, o zaman tercüme edilmiş bir Kur'an'ın gerçekten anlaşılıp anlaşılmayacağına bakalım. Evet tercüme etmekle mealde Kur'an tam olarak anlaşılmaz. Çünkü Arapça'yı iyi konuşan Araplar bile Kur'an'ı anlamıyorlar. Şayet anlasalardı bütün Arapların âlim olması gerekirdi. Halbuki onlar dahi Kur'an'ı anlamak için Üniversitelerde ve medreselerde yıllarca sarf, nahiv, bedi, beyan, meani, tefsir, hadis, fıkıh, kelam, ilm-i iştikak ve mantık gibi birçok ilmi tahsil ederler."

Mesela: "El hamdülillah " deki "el" harfine "Harf-i tarif" denir. Bu harfin cins, ahd-i harici, ahd-i zihni ve istiğrak olmak üzere dört çeşit manası vardır. Bu dört manadan "istiğrak"a göre "Elhamdülillah'ın manası şudur: "Ezelden ebede kadar her kimden her kime karşı gelen ve gelecek medih ve sena varsa ona aittir." İşte tüm bu manalar "el" harfinden çıkmaktadır.

"Tercüme, bir dilin diğer bir dile eşdeğer ve denk bir şekilde çevrilmesi değil midir? Öyleyse, iddia ettiğiniz tercümeyi yapabilmek için Türkçe'de dört farklı anlama gelen bir harfi bulmalı ve bu harfi Kur'an'daki "el" harfiyle değiştirmelisiniz ki bu mümkün değildir."

Yine Kur'an-ı Kerîm'deki cümlelerde bulunan takdim-tehir konusu buna çok güzel bir örnektir. Arapça'nın kendine ait meziyetlerinden biri de kelimelerin önce ve sonra gelmesinde büyük mana değişikliklerine yol açmasıdır. Buna örnek olarak şunu verebiliriz. Mesela, "biyedihi hayr" "Bütün hayırlar Cenab-ı Hakk'ın yed-i kudretindedir." demektir. Buradaki kelimelerin yerini değiştirsek ve "El heyru biyedihi "olsa o zaman "Hayır Allah (c.c.)'ın elinde olduğu gibi başkalarının da elinde olabilir." demek olur.

İşte kelimat-ı Kur'aniye ye karşı kendi dilinde yaptığı meal, tercüme ki bunu yapanlarda Üstadımız Bediüzzaman Hzlerinin ifadesiyle zihni cüz'î, şuuru kısa, fikri karışık, kalbi karanlıklı bazı insanların kelimat-ı tercümiyesi nasıl o mukaddes kelimelerin yerini tutabilir? El insaf diyoruz. O nurani zincirleri koparmaya, tahrip ve tahrif etmeye çalışanlar ve yardım edenler düşünsünler ki ne kadar dehşetli bir hataya düşüyorlar. Ve zerre miktar şuurları varsa

titresinler!..